

נציב המנגנון מצליח להוכיח רשימה שחורה

1. הממשלה תעמיד לרשות נשיא המדינה, ראשיה הממשלה ושרה החוץ דירות שרר קבועות, המתאימות לרמת תפקידיהם ולצרכי חייצונם החלים עליהם. דירות שרר אלה תעמודנה לרשותם כל עוד הם משמשים בתפקיד המוטל עליהם.

2. כל אדם אחר הנבחר או הממונה לתפקיד ממשלתי, בכל דרג שהוא, וחנאלץ בתוקף תפקידו להעתיק את מקום מגוריו, רשאי נציב שרות המנגנון להורות להעניק לו תוספת מיוחדת למשכורתו, שתאפשר לו לשכור דירה מתאימה לצרכיו.

3. קיבל אדם תוספת דיוור כאמור בפעיק 2, יהיה חייב להעמיד לרשות המדינה את מקום מגוריו הקודם או את זכויות החזקה שלו במקום מגוריו הקודם, ללא תשלום, למשך אותה תקופה.

(טעמים שאינם קיימים בתקנון השרות של מדינת ישראל.)

מגנרי וילקנפלד, פקיד לאידוע שהובא לטפל בענייני מסים, עלו למדינה 32100 ל"י, כמחירו של מטוס קרב מדגם מוסקו.

הריקוט הרשמי, או שהמדינה הבלתי-מוסרית קלית השאירה את דאגת הפנסון כולה על שכם משפחת רוזוולי.

★ ★ ★

הנהלת פנקסים כפולה

משפחת רוזוולי היתה רגילה לתנאי דיוור מרווחים. ברחוב וויתקין הגאון בתל-אביב, שרקעותיו הועמדו בשעתו על ידי הקרן הקיימת לרשות נכבדי היישוב בתשלום סמלי, יש למשפחה בית מרווח של חמשה חדרים נאים, מוקף גן ועצי-פרו. הנהלת הפנקסים הכפולה בנויה על הי-עקרון שכל עיסקה כספית צריכה להוסיף בחשבון פעמיים: פעם בסור הזכות ופעם בסור החובה. עיסקת הדירות של רואה החשבונות של דויד רוזוולי מסרה כלל זה. היא מופיעה פעמיים בסור הזכות. אין בה סור חובה.

האיש שקיבל ארבעה חדרים על-חשבון משלם-המסים לא מצא לנכון להעמיד את דירתו התל-אביבית לרשות עובד מדינה אחר, שהיה זקוק לשיכון בתל-אביב. הוא יצא מן ההנחה כי פקיד המקבל דירת שרר מיד משלם-המסים בתל-אביב, ישכיר את דירתו הירושלמית במחיר לפי רוח הזמן.

רוזוולי עשה את אותו הדבר בדיוק: הוא השכיר ארבעה חדרים של דירתו התל-אביבית למר ברונושטיין, אחד מבקלי מפעל הענק ארטיק-קריטיב, שלא היה לו כל קושי לשלם שכר-דירה חדש של 180 ל"י בערך. את הסכום המדויק סירב דויד רוזוולי ל"גלות לכתב העולם הזה. אמר רוזוולי: "שר האוצר יודע."

החדר החמישי בביתו התל-אביבי של רוזוולי דרוש, בין השאר, לאחסון הרהיטים. משלם-המסים לא הסכים בשום אופן כי רוזוולי יעביר את רהיטיו הפרטיים מתל-אביב, עמד על כך שיינתן לו לממן רכישת

טהור מכל שטטנר

מר דויד רוזוולי, נציב שרות המגנן, הופקד על-ידי מדינת ישראל לש"מור על טוהר המנגנון.

מר רוזוולי לא הכיב. מאז עבר לתפקיד זה, נשמע קולו מדי פעם כאשר טוהר המגנן היה מוטל על כפות המאזניים. כך, למשל, היה רוזוולי האיש שהבהיר לציבור כי המנגנון צריך להיות טהור מאנשים כמו מרדכי מאכסימיליאן שטטנר, המתעקשים ל"העביר את היחסים החברתיים בתוך המנגנון על-ידי גילוי גניבות ומעלות.

מקצועו של רוזוולי הוא הנהלת פנקסים כפולה. אולם החובבות שלו היא האסתטיקה. הוא נולד כחרגר רוזוולי בברלין, לפני 57 שנה, למד חקלאות עוד במולדתו. שאי פתו הצינונית, שהשתקפה בבחירת המקצוע, מצאה גם ביטוי בבחירת בת-זוג: דורה ארלוורוב, מוסיקאית צעירה ואחותו של המנהיג הצינוני הנודע.

כשעלה לארץ ב-1922 נוכח שאפשר ל"שרת את העם לא רק בעבודת אדמה, אלא גם בבוכהאלסריה. אחרי כמה שנים של עבודה חקלאית כיתא את הטוריה לעט גור, הפך מזכיר התחנה החקלאית ברחובות. מכאן היתה רק קפיצה אחת למשרד פרטי מכניס של רואה חשבון.

התמיתו של רוזוולי החלה מפארת את המאזניים של מיטב המסודות הכלכליים ב"ארץ.

★ ★ ★

פולם הצללים

אדם נמש האסתטיקן לא הסתפק בקה בטורים יבשים של ספרות. היא נכנסה לשורות של תחיים. בגמר שעות הי-עבודה היה רוזוולי נועל את משרד החשבון, לובש את מיטב בגדיו ופוסט אל אולם הקונצרטים. עז מהרה ביסס לעצמו מעמד של מבקר מוסיקלי בעתון הארץ.

המשך סימפוזי חיו של רוזוולי התאים לפתיחה. אחרי גמר המלחמה המשיך רוזוולי, יו, חבר מפא"י, לטפס בסולם הצללים. הוא קיבל תפקיד של כינור ראשון במשרד הי-בטחון, עבר משם כסוליסט לתפקיד הממונה על הכנסות המדינה, ולבסוף הפך למנצח על התזמורת הכללית של פקידות המדינה: נציב שרות המנגנון. שם הרחיק צלילים צורמים מן הסוג של שטטנר.

אולם כשם שהטוב במנגנים זקוק לסטרא-דיוואריס, כן זקוק הפקיד המעולה לדיוור מתאים. לכן היה הממונה-לשעבר על הכ"נסות המדינה נאלץ לגרום לה גם אי-אלה הוצאות.

למען הארמונית נפשו של רוזוולי, רכשה המדינה דירה מפוארת, בת 4 חדרים, ברחוב רמבין 10 בירושלים. למשלם-המסים עלתה הדירה, לפי טענות שרה-אוצר, רק 25600 ל"י, ועוד אלפי לירות הוצאו לריהוט שית-אים למעמדו של נציב המנגנון.

הדירה, השוכנת ברובע המפואר ביותר של ירושלים, היתה הכרחית גם לאור הי-עובדה כי דורה רוזוולי היא אחת המורות המעולות (והיקרות) ביותר למוסיקה בארץ, זקוקה לחדר לשעוריה בפנסנר. משלם המסים טרם קיבל אינפורמציה מוסמכת אם הוא עצמו קנה גם את הפנסנר, כחלק מן

כשמלאו, השבוע, חמש שנים למות קודמו, אליעזר קפלן, משכך הלב. לא היה לו כל חשק ללכת בעקבותיו, להקריב את בריאותו על המזבח של תפקיד מרוצץ ומייגע. בניגוד למרגלים בתנ"ך, שכרעו תחת מעמסת אש-כל ענבים, כרע אשכול תחת המצב הכל-כלי, המתנדנד על סף פשיטת-הרגל.

עייפות כללית זו הפכה למשבר נפשי אחר שנתגלתה עיסקת המישגה האסתטי. מכל קצחת הארץ הגיעו למשרד האוצר דו"חים מבהילים על התחלה של "שביתת-מסים ספונטאנית. אלפי פעמים חזר הפסוק: "למה לי לשלם בשביל דירת שרה-אוצר?" התפטרותו של השר האחראי הפכה למוצא הגיוני.

אולם ביגיי לא רצה לוותר על אשכול, התומך בקו שלו בממשלה. הוא לא היה בטוח כי המועמד לירושה, גיורא יוספסל, די חזק כדי לקבל את המעמסה על שכמו, והוא לא רצה במועמד מסא"י אחר המ"סוגל לשנות לרעתו את מאזן-הכוחות ב"ממשלה. לעומת זאת חותר עוזרו הקרוב ביותר של ביגיי, אהוד אבריאלי, אויבו הי-איש המושבע של אשכול, לסילוקו.

המסקנה, לפי שעה: למרות שההתפטרות הוכחשה, יתכן שלא תצא עדיין לפועל.

הכנסת

הבטחון בחוץ

על במת הכנסת עמד דויד בן-גוריון, הי-ביא משאלה אדיבה שחבר-הכנסת משה שרת יוסיף עתה, אחרי התפטרותו מן הי-ממשלה, לתרום את מיטב כוחותיו לעבודת הכנסת. אולם אותה שעה, לפני שבועיים, עסק מוחו הפורה של ביגיי, בבועיה חמר-רה: כיצד למנוע כי שרת יהפוך באמת את הכנסת לבמתו?

הצרה היתה שהמקום שנתפנה בממשלה עם סילוק שרת נתפס דווקא על-ידי מרדכי גמיר. גמיר היה קודם לכן חבר ועדת-החוץ-הבטחון של הכנסת, ועם הפיכתו ל"שר נאלץ להתפטר מעמדת-מפתח זו.

זה היה רע מאד. כי לולא נתפנה מקום בועדת-החוץ-הבטחון, לא יכול היה שרת לדרוש לעצמו מקום זה. אך מאחר שנתפנה שם מקום השיך למפא"י, היה זה דבר כמעט מובן מאליו לכל אדם (מלבד לביגיי). שמקום זה מגיע לשרה-החוץ המוסקל, המר-עמד מ"ס 2 ברשימת מסא"י לכנסת.

מחסום לביגיי. ממפקדת ביגיי, יצא אה בלחש ההוראה: למנוע בכל מחיר את יצירתו של שרת לוועדה זו. כי שם יוכל להקים מחסום חסון בפני נצחון הביגיונים. אחד ששמע על כך היה מנחם בגין, ראש סיעת תנועת-החרות. בגין לא היה מעולם חסידו הגולה של שרת, אולם הוא ראה אפשרות טובה לעשות גיסטה יפה, ובאותה שעה לסכסך עוד יותר בין ראשי מפא"י. הוא הציע בתמימות כי ועדת-החוץ-הבטחון תמין את משה שרת באופן קבוע לשיכור-היה, בהתחשב בנסיבות הרב בענייני-חוץ.

מצבו של ביגיי היה קשה מאד. על חבר-רשת-החצר שלו היה למצוא תחבולה חדשה כדי להשאיר את משה שרת בבטחון מחוץ לוועדת החוץ והבטחון.

עתונות

חידה ארגונית

הבשורה היתה פשוטה ומשמחת: אנא-ס'טאוי איבאנוביץ מיקואן, סגן ראש ממשלת ברית-המועצות, עומד לבקר בישראל. כל עתוני ישראל הרפסו אותה השבוע בהבי-לטה, תוך ציון המקור: סוכנות יו.פ.י. האמריקאית, שמסרה אותה מפני רשת-השר-דור אן-בייטי.

לא התפלאו על הידיעה אותם הקוראים שקראו אותה כבר לפני חודשיים במדור הצפית של העולם הזה (968) או לפני ש"בועיים בידיעת אחרונות, שהעתיק אותה מהעתון הצרפתי לה מונד.

לעומת זאת התפלאו מאד עורכי סוכנות יו.פ.י. בנייר-יוק. משום מה לא זכרו בכלל ששידור כל ידיעה כזאת, לא פחות ממחור עורכי-החדשות של האן-בייטי. גם הם לא זכרו שום ידיעה דומה לה.

התוצאה: השבוע נאלצו העתונים הנד-המים להרפס הכחשה. נציג יו.פ.י. בנייר-יוק מסר לכתב יהודי כי אין לו מושג על כל העניין.

קאשישיאן קישקש. לשוא חיפשו (המשך בעמוד 8)

העם

האיש בבאטל-דרס

"הא. בעניינים", לחשו עליו הבריות. הוא לבש מכנסירכיבה ובאטל-דרס אנגלי, וב"חורף הוסיף על כך מעיל חאקי ארוך מסוג צבאי, אך בעל כפתורים אורחיים.

היה ברור לכל מי שפגש אותו שהוא שהו בהגנה, אך איש לא ידע בדיוק מה. על היה יכול להיות סגנו של אליהו גולומב או סתם שחיצר מקסה כסית, שלא הגיע אמילו לדרגת מס"כ. הוא היה עטוף מס"תרין. הוא היה אחת הדמויות האופייניות של תקופת השקיעה של המנדט הבריטי.

מה עומד לקרות? מאז סילוק משה שרת, דומה מדיניות-החוץ של ישראל ל"טיפוס נשכח זה. היא לובשת לבוש המעיד על רוח צבאית מובהקת, אולם איש אינו בטוח אם זהו בלוף או רצינות, סגנון חדש של שחיץ או מגמה עקרונית חדשה.

והי הודמנות גדולה — אם יש מישוה הידוע לנצלה. הקרקע מוכשרת לצעדים דרמטיים, לשינוי כל החזיתות, לאפתעות בינלאומיות. זו הפעם הראשונה מזה כמה שנים שואלים הדיפלומטים מסביב לכדור-הארץ את עצמם: "מה עומד לקרות בירי-שלימ?"

סימפסון ראשון לרוח החדשה נראה הי-שבוע בהתנהגותו של גנרל הצבא הקנדי ארטון ברנס. אחרי הפגנת-מחאה ישראלית בועדת שבת-ההשק הישראלי-ירדנית, מן הסוג שהפך מומן לשיגרת, מיהר ראש מטה א"מ לדויד בן-גוריון, מחשש פן תפי-רוץ פעולת-תגמול. אחרי שיחה זו עשה מעשה בלתי-שיגורי בהחלט: הוא הסתייג בסומבי מהחלטת פקודו, יושב-ראש הוועדה, הביטוי עיון מחוש בכל העניין.

לא היה זה, כמובן, נצחון של ממש. הוא לא שינה דבר. אולם הוא הוכיח כי רוחות חדשות מנשבות מסביב למדינה.

הממשלה

לא תחסום שר בלכתו

אין נוהגים בישראל להתייחס באימון ל"דיעה עד אשר מישוה מכחש אותה רשמית. מאתו רגע היא הופכת לנבואה בטוחה. כך קרה לכל הדברים שהוכחו במרוצת הימים על-ידי משה שרת, וכך היה גם בי-יחס להכחשת הידיעה על התפטרות שרת עצמו, יומיים לפני שהתפטר.

השבוע פרסמו עתוני ישראל הכחשה נור-ספת: "חוגים מוסמכים" הכחישו בהחלט

הארץ

מעוניין להכיר בחורה יפה, אינאליגנ-טית, בעלת השכלה בנרות. (ידיעות אחרונות) מרדכי דן, תל-אביב זה נקרא לחפש.

הדפסת כרטיסי נסיעה מוזופים של חברת "המקשרי" (דבר)

לשקר יש גלגלים. אורי סירון, חיפה

לימוד תורה, משדר שבוי מפי ד"ר נחמה לייבוזיץ. (הארץ)

אלי רון, חולון מההאזנה ישחרר רק המוות.

להפגיש עניינים ששום שקר אין בי-ניהם. (הארץ)

רינה גור, רמת-גן הרוצה לקשר ירחיק עדותו.

אני מנגן עלי גם בעזרת שלושה ואר-בע מקלות. (העולם הזה)

רחל כהן, נתניה מאזוכיסט.

כאילו מתכוונן לוי אשכול להתפטר מתפי-קידו כשר האוצר. היתה זאת תגובה לידיעה שפורסמה לראשונה בראש מדור הצפית של העולם הזה (976) בשבוע שעבר. כעבור ארבעה ימים חזר עליה הבוקר בכותרת רועשת.

אחרי שהודיעו חוגי משרד-האוצר, רש-מית, כי אין שום יסוד לידיעה, ציפו למדור-סיון רבים להתפטרות תוך יומיים. אולם ישינו הבל עקרוני בין פרשת שרת לבין פרשת אשכול: שרת לא רצה להתפטר ו"הוכרח לך על-ידי בן-גוריון, ואילו אשכול רוצה להתפטר בניגוד לרצון בן-גוריון.

שביתת מסים. שרה-אוצר בן 59-איבד הרבה מכוחו השופע בשנות תפקידו.